

JAKUB

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolická farnost děkanství Železný Brod

ČERVENEC, SRPEN

ČÍSLO 7, 8

Ročník 2020

EDITORIAL

LETOŠNÍ PRÁZDNINY TROCHU JINAK.

Letošní prázdniny asi určitě budeme prožívat trochu jinak než ty minulé, protože vše je poznamenáno coronavirovou pandemií. Jiné budou tábory, výlety a jiné aktivity spojené s volným časem. I do našeho poutního domu zavítá méně skupin. Otázkou je, jak prožít tento dvouměsíční čas? Nechtěl bych vyjmenovávat rady, co a jak máme během prázdnin dělat. Spíš se mi připomněl jeden příběh Starého zákona, který může být inspirací nejen pro ty, kdo mají prázdniny, ale i pro nás všechny, kdo prázdniny nemají. Je to příběh, možná spíš situace ze života krále Davida. Můžete si o tom přečíst ve druhé knize Samuelově (2 Sam 11).

David vypravil své vojsko do války, ale jemu samotnému se nějak nechtělo vyrazit s vojskem, zůstal doma a užíval si sladké nic nedělání: „Stalo se, že David navečer vstal z lože, a jak se procházel po terase paláce, spatřil z té terasy ženu, jež se právě koupala.“ Jak vše dopadlo, si můžete dočíst, ale možná, že to i znáte a pamatujete. David měl vlastně prázdniny – prázdné dny, nic nedělání, lenošení. Můžeme tak usoudit, protože spal celý den a vstal teprve k večeru. Nudil se a nechtělo se mu nic. Nevěděl, co se sebou počít. Následek byl katastrofální. Měl z toho nepříjemnosti nejen on, ale i jeho okolí a vedlo to i ke smrti Chetity Uriáše a posléze i jeho syna.

Příběh Davida nám ukazuje, že prázdniny – volný čas – je pro nás výzvou. Jak naložím s časem, který mám k dispozici? Aby to nebyl čas prázdný, musím ho nějak naplánovat, dát mu smysl a řád. Jinak to bude čas, který povede ke smrti, čili nebude pro mne zdrojem radosti a vzrůstu. Platí to také o našem životě duchovním.

A tak bych vám chtěl popřát, abyste ve svém volném čase našli také čas pro setkání s Bohem. Na setkání v modlitbě, při rozjímání Písma svatého a na setkání v Eucharistii a svátosti smíření. Vždyť nemůžeme mít prázdniny od toho, kdo nás miluje, na kom nám záleží, jestli nám na něm záleží. Ať je pro vás čas prázdnin poznáváním a prohlubováním vztahu s Ježíšem, časem radosti a naděje.

P. Josef

Z KANCELÁŘE

Křížová cesta v kostele sv. Jakuba v Železném Brodě

Křížová cesta v našem železnobrodském kostele byla napadená červotočem a také byla velmi znečištěna nánosem prachu. Proto bylo velmi nutné ji vyčistit a ošetřit.

Vyčištění bylo provedeno svépomocí a ošetření chemickými prostředky bylo provedeno odborně restaurátorsky. Rámy pak byly následně v Brně zplynovány, aby byly zbaveny škůdců.

Křížová cesta je nově instalována na původním místě pomocí nových háčků. Do budoucna tato křížová cesta vyžaduje celkové restaurování, ale nyní na to nemáme prostředky ani sílu. Doufáme, že alespoň několik let v tomto současném stavu vydrží.

P. Jan

PŘEJEME

V ČERVENCI OSLAVÍ SVÁ ŽIVOTNÍ JUBILEA:

Jaroslava Stehrová
Kateřina Losová

David Pešek

Slávek Šilhán
Pavel Halama
Věra Hušková
Jan Žilík
Markéta
Zelínková
Antonín
Pospíšil
Lucie Pastorková

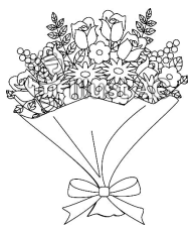
Toník Maryško
Katarina Lakatošová
Hana Dubská
Libuše Matoušová
Tereza Malíková
Věra Prokopová
Česlav Pospíšil
Zdislava Pešatová
Hana Hašková
David Prokopek

**Blahopřejeme
manželům Hanušovým
k 5. výročí svatby.**

V SRPNU OSLAVÍ SVÁ ŽIVOTNÍ JUBILEA:

Roman Hubáček
Pavel Halama
Oskar Maryška
Krystyna Martínková
Rita Ivanovová
Michal Bernard

Cyril
Jakubička

Jan Komárek
Eliška Hoření
Vladimír Hlubuček
Irena Tomešová
Antonín Maryško
Anna Šimůnková
Anežka Plívová

Všem jim za farnost přejeme stálou Boží ochranu a mnoho lásky.

VÝROČÍ KNĚŽSTVÍ P. ZDEŇKA MARYŠKY

TE DEUM LAUDAMUS

Milí farníci, přátelé a známí!

Chci se s vámi podělit o životní události, které jsem
prožil ve svém mládí zde ve farnosti

Železný Brod, a kde ve mne uzrálo rozhodnutí
stát se knězem.

Mým rodičům, mamince Blaženě a Karlovi Maryškovým jsem se narodil v Praze 2 v nemocnici u sv. Apolináře, kde jsem byl také pokřtěn. V té době maminka se mnou žila u příbuzných v Praze a tatínek mezi tím v Železném Brodě stavěl pro rodinu dům. Po návratu z Prahy jsem své dětství prožíval pak už jen doma. Často jsem chodíval za svou babičkou Valtrovou na Bělišťe a s tou jsem často chodíval do kostela. Rád vzpomínám na chvíle, kdy jsem s ní přicházel v neděli odpoledne do kostela na požehnání. Učila mne základním poznatkům víry, zbožnosti a lásky. V té době ještě moji rodiče dokončovali stavbu rodinného domu, a proto mé poznání o Bohu svěřili naší zbožné babičce. Později jsem nastoupil k 1. září 1938 do obecné školy na velkém náměstí, která trvala 4 roky, a po ní jsem další tři roky chodil do měšťanky. Na tato léta velmi rád vzpomínám a zvláště na p. učitele Františka Balatku.

V roce 1939 jsem putoval s farností do poutního místa P. Marie - Královny hor v Bozkově, a to na primiční mši svatou. Cesta nahoru vedla lesem a trvala dvě hodiny. Když jsme k Panně Marii doputovali, byl již kostel plný. Celá naše farnost musela zůstat vzadu a ode dveří sledovat slavnost. V té době mi bylo sedm let, a protože jsem byl malý, tlačil jsem se přes plný kostel dopředu až k oltární mřížce. Byl jsem šťastný, že se mi to podařilo. Při celé této události dozrávala má touha stát se knězem. Po skončení jsme se všichni rozešli do svých domovů. Tento novokněz byl ustanoven administrátorem v Železném Brodě a celá farnost se z toho radovala. Po mši svaté se nám představil jako P. Karel Červinka. V průběhu let naši farnost pozvedl a jeho formace přežívá i dnes. V jeho době jsem začal ministrovat, on se podílel na mém dalším směřování k Bohu svou modlitbou a vedením. To byl další začátek mého životního rozhodnutí.

Po válce v roce 1945 jsem nastoupil na reálné gymnázium v Praze, kam jsem chodil dva roky, a když se pak otevřelo církevní gymnázium v Bohosudově, přestoupil jsem do něj. Po jeho zrušení v roce 1949 jsem musel přejít opět do Prahy na klasické gymnázium, kde se vyučovala latina a řečtina.

Po absolvování gymnázia jsem úspěšně odmaturoval. Téhož roku jsem 1. října nastoupil na teologickou fakultu v Praze v Dejvicích. Tím se začala uskutečňovat má touha po kněžství.

Na pražské fakultě jsem studoval dva roky a v roce 1953 z nařízení vlády jsme museli opustit pražský seminář a nastoupit do Litoměřic, kde jsme další dva roky pokračovali ve studiu. Jako poslední příprava před svěcením byly duchovní cvičení. V našem ročníku nás bylo 21 z Čech, Moravy i Slovenska. Všichni jsme byli vysvěceni 26. 6. 1955 v Litoměřické katedrále svatého Štěpána pomocným biskupem pražským Mons. Antonínem Eltschnerem. Při svěcení jsem děkoval Pánu Bohu, že mne přivedl až k tomuto dni. Na můj slavnostní den přijeli rodiče, bratr Karel a farníci ze Železného Brodu. Po společném obědě v semináři jsme odjeli vlakem domů. Celý týden jsme měli na přípravu k primici, která byla v neděli 3. července 1955 v kostela svatého Jakuba staršího v Železném Brodě. Na této přípravě se podíleli moji rodiče, bratr i celá farnost, zvláště celá farnost. V rodném domě jsem se loučil s rodiči, bratrem a dědou, který se ve věku 85 let dožil mé primice. Rodiče mi doma udělili své požehnání a s ním jsem vyšel z rodného domu v kruhu 70 družiček. Množství lidí mne doprovázelo od rodného domu přes nábřeží a Malé náměstí po schodech až do kostela. Tam na mne u hlavního vchodu čekala mládež, která mne uvítala básní... Svou první mši svatou jsem obětoval za své rodiče a dobrodince, kteří mi pomáhali na cestě ke kněžství. Bohoslužby se tehdy konaly v latinském jazyce. Zpěvem mne doprovázel tehdejší velký chrámový sbor pod vedením p. Vojslava Kopala. Po skončení slavnosti v kostele jsem udílel novokněžské požehnání a pak jsme šli na společný oběd do školní jídelny, kde maminka pracovala. V odpoledních hodinách se všichni rozjížděli do svých domovů.

P. Zdeněk Maryška

FÓRUM

MILÁ PANÍ VĚRKO HLUBŮČKOVÁ

My, farníci nejen od sv. Jakuba, jsme hrdě šťastní, že máme tebe, vynikající varhanicí.

Žádný duchovní svátek si nikdo z nás neumí představit bez tvého profesionálního doprovodu.

Děkujeme a do dalších let ti přejeme pevné zdraví a vyprošujeme stálou Boží pomoc.

Za farníky V. Petružálková

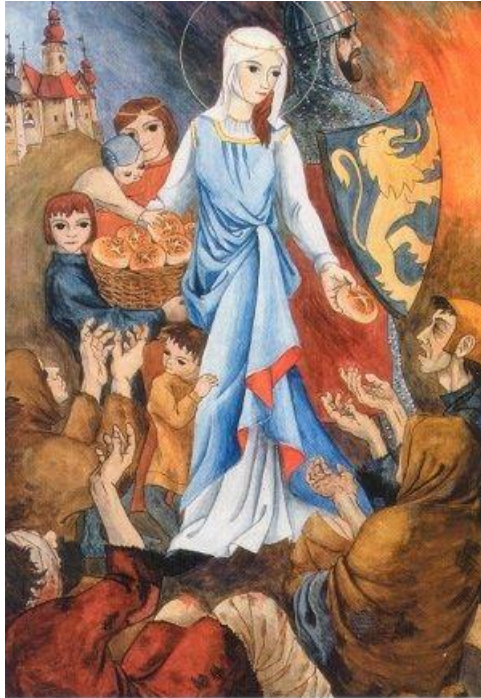
VZPOMÍNKA NA DOBU TEMNA

Má nejlepší přítelkyně nedávno oslavila 800 let od narození. Bohužel jsem nebyla pozvaná. Vzhledem k situaci jaká byla, se velká slavnost nekonala. Ale chtěla bych se podělit o příběh, kdy jsme se potkaly poprvé. Bylo mi sotva deset let a řádová sestra Františka Lubomíra mi jednoho dne řekla: „Je na čase, aby ses seznámila se svou patronkou.“ A vypravily jsme se do Jablonného. Ocitla jsem se před obrovským oprýskaným chrámem a silou svých deseti let jsem doslova rozrazila chrámové dveře, nadechla se, okouzlená géniem loci a řekla si – tak tady se mi líbí, tady jsem doma.

Sestra Lubomíra šla do sakristie chystat roucha pro kněze. U oltáře byla totiž „přesilovka“. Poprvé v životě jsem viděla víc kněží u oltáře, zatímco nás věřících bylo v lavicích doslova pět. Z toho tři starší sestry dominikánky. Mne se ujal kněz, jehož jméno si už bohužel nevybavuju, a prováděl mne chrámem. Neměl státní souhlas a nesměl k oltáři. Vyprávěl mi historii nejen chrámu, ale i svatě Zdislavy. Fascinovaly mne zejména zpovědnice. „Proč tak zvláště voní?“ ptala jsem se. „To proto, že v nich je tajemství a tajemství odpuštění vždycky krásně voní.“ Nakonec jsme se zastavili u oltáře, kde je dodnes lebka svatě Zdislavy. „Tak ti představuju tvou nejlepší přítelkyni, která tě nikdy neopustí.“ Byla jsem nadšená. Ano, mám přítelkyni, která je o pouhých osmset let starší než já, ale co je to proti věčnosti?

Svatá Zdislavo, patronko rodin, oroduj za nás a neopouštěj nás.
Já, nehodná toho jména, tě vzývám, ctím a miluju.

Zdislava Bohuslavová

AŤČIN SLOUPEK

A teď vám napíšu taky něco o mé škole.

Tak tedy v první třídě mě nejdřív učil pan učitel Plíhal. Naučil mě počítat, číst, psát a také písničku Ach synku, synku. Ve druhé třídě mě učila paní učitelka Kleinová, která mě nechala opakovat druhou třídu, protože jsem neuměla modelovat tanky a vrtulníky. Ve třetí třídě mě učila paní učitelka Šmelhausová. Mezi spolužáky patřil i Mirek Lamač, který se vždycky pro mě zastavoval každé ráno, a šli jsme do školy. Celkem jsem chodila do školy 11 roků, paní ředitelka Řeháková mě nechala do mých 18tin. Díky školním

výletům jsem poznala hodně hezkých míst, pěšky Frýdštejn, Klokočské skály, Kozákov a z Černé Studnice po hřebenu do Tanvaldu. Autobusem pak do Prahy do zoologické zahrady, Hradčany, hora Říp, Kutná Hora a hrad Kokořín. Potom přes údolí a pískovcové skály Pokličky asi 15 kilometrů k autobusu. Na výlety jsem s sebou vozila babičku a maminku. To proto, že v páté třídě mi zjistili cukrovku a musím dodržovat pravidelný režim, to je inzulin a jídlo. Poslední školní výlet s námi jela maminka. Z Jánských Lázní jsme vyjeli lanovkou na Černou Horu s krásným výhledem do kraje a potom jsme šli, šli a šli až do Pece pod Sněžkou. Sluníčko svítilo a nám se to líbilo.

Ve škole jsem patřila mezi nejlepší sběrače bylin a pomerančové kůry. Vždyť ji pro mne kdekdo sušil. Do svých 18 let jsem chodila do zvláštní školy, celých 11 let se mnou chodila maminka, odpoledne mě vyzvedávala.

pokračování příště.

Aťka

OHLÉDNUTÍ

KRAKOV MĚSTO POLSKÝCH KRÁLŮ

První královské město bylo Hnězdno. Později se jím stal Krakov. Po příjezdu navštívíme kostel, kde sloužil mše svaté pozdější papež Jan Pavel II. Současně v tomto chrámu je umístěná kopie Turínského plátna.

Dostáváme se na hrad Wawel, který byl přestavěný na renesanční zámek. V jednom sále je bohatý kazetový strop, kde ve čtvercích se na nás dívají lidské hlavičky. Na stěnách zámku visí nádherné gobelíny francouzského a vlámského původu s náměty ze Starého zákona. Tyto vzácné tapiserie byly Němci za II. světové války dopravené do Ameriky a po pádu Hitlerova režimu opět vyčištěné a zrestaurované se vrátily na Wawel. Ke hradu patří kostel s barokní kopulí, pozlacenou, která též před Němci byla začerněná. Chrám je hrobkou polských králů.

Posuneme se na náměstí, kde uprostřed stojí krásná renesanční tržnice se stánky, kde se nabízejí hlavně jantarové šperky, výšivky, tkaniny a keramika. Z tržnice je i vchod do zajímavého podzemí. Tržnice nese jméno Sukenica.

V horním rohu náměstí je katedrála zasvěcená Panně Marii. Pozlacený oltář je jedním z největších gotických oltářů v Evropě. Pochází z tvorby norimberského řezbáře Veita Stosse, který v Krakově žil dvacet let. Jeho osud byl neblahý. Po návratu do Norimberka měl být souzen a přísně potrestán. Proto se uchýlil právem azylu do nedalekého kláštera, kde pracoval až do své smrti. V tomto období vytvořil několik Madon, na nichž je vidět slovanský vliv. Jsou líbezné, nejsou tvrdší od německých řezbářů. Na věži u katedrály od rána do večera troubí trubač.

Patronem města je sv. Jan – jsou to dny slavnostní. Na náměstí prodávají polští spisovatelé své knihy a každé dámě, která si knihu zakoupí, vloží do ní květinu. Polská galantnost! Když se setmí, na zbytku krakovských hradeb (nazývají se Barbakan) se odehrává Shakespearův Hamlet. S mým manželem jsme se na představení několikrátě těšili.

Jednou jsme byli unavení a řekli si, že tu noc se už nebudeme vracet domů, ale přespíme v autě v nedalekém lese. Ze silnice jsme sjeli na velmi prašnou cestu, sotva jsme před sebe viděli. Najednou se o auto otíraly větve a můj muž vykřikl: „Jsme v lese!“ a rychle jsme zalehli. Ráno nás probudily dětské hlasy, smích dospělých a k našemu překvapení jsme byli zaparkováni na vesnické návsi pod smuteční vrbou. Bylo z toho hodně veselí, výborná snídaně a děti nám dokonce umyly auto.

Krakov je krásné město!

Tak co – nemáte chuť se tam zajet podívat? Ovšem až se epidemiologická a politická situace uklidní.

Hezké počtení Vám přeje H. Gromová

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Denní modlitba Apoštolátu a její úmysly

Nebeský Otče kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie Od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

ČERVENEC

Všeobecný úmysl: Naše rodiny

Modleme se, aby rodiny dnešní doby byly doprovázeny s láskou, úctou a radou.

Národní úmysl:

Za rozpadající se rodiny a manžele v krizi – ať na přímluvu sv. Zdislavy vzájemnou láskou, úctou a věrností najdou cestu k sobě i k Bohu.

SRPEN

Evangelizační úmysl: Svět moře

Modleme se za všechny, kteří pracují a žijí u moře: námořníky, rybáře a jejich rodiny.

Národní úmysl:

Za ochranu přírody, požehnanou úrodu a dostatek vody – ať se na přímluvu sv. Prokopa staráme o vše svěřené moudře a s vděčností vůči Bohu.

Najděme si každý den chvíli a zamysleme se v modlitbě nad daným veršem z Písma svatého

ČERVENEC

1.7.	Hledejte dobro a ne zlo a budete žít, a tak Hospodin, Bůh zástupů, bude s vámi, jak říkáte.
2.7.	Mějte v nenávisti zlo a milujte dobro, uplatňujte právo! Snad se Hospodin, Bůh zástupů, smiluje nad pozůstatkem lidu
3.7.	Potom řekl Tomášovi: „Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuješ a věř!“
4.7.	Vyslechnu, co promluví Bůh Hospodin, zajisté vyhlásí pokoj pro svůj lid, své věrné, jenom ať se k své hlouposti nevracejí!
5.7.	Když někde vejdete do domu, napřed řekněte: 'Pokoj tomuto domu!' Bude-li tam člověk hodný pokoje, spočine na něm váš pokoj, jinak se vrátí k vám.
6.7.	Říkala si totiž: „Dotknu-li se aspoň jeho šatu, budu zachráněna!“
7.7.	„Žeň je velká, dělníků málo. Proste proto Pána žně, ať vyšle dělníky na svou žeň!“
8.7.	Je to Hospodin, náš Bůh, kdo soudí celou zemi. Věčně pamatuje na svou smlouvu, na slovo, jež přikázal tisícům pokolení.
9.7.	Duch Pána, (duch) Hospodinův, je nade mnou, poslal mě zvěstovat radostnou zprávu chudým, obvázat ty, jimž puká srdce,
10.7.	Budou vás všichni nenávidět pro mé jméno; ale kdo vytrvá až do konce, bude spasen.
11.7.	A každý, kdo opustil domy nebo bratry nebo sestry nebo otce nebo matku nebo děti nebo pole pro mé jméno, stokrát víc dostane a bude mít podíl na věčném životě.
12.7.	Jsem přesvědčen, že utrpení tohoto času se nedají srovnat s budoucí slávou, která se zjeví na nás.
13.7.	Kdo nalezne svůj život, ztratí jej; kdo ztratí svůj život pro mne,

	nalezne jej.
14.7.	Na mysli nám tane tvé milosrdenství, Bože, zde , uprostřed tvého chrámu. Jak tvé jméno, Bože, tak i tvoje chvála zní až do končin země. Tvá pravice je plná spravedlnosti.
15.7.	Všechno je mi dáno od mého Otce; a nikdo nezná Syna než Otec, ani Otce nezná nikdo než Syn – a ten, komu by to Syn chtěl zjevit
16.7.	Veźměte na sebe mě jho a uěte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorněho srdce: a naleznete odpoěinutě svěm dušěm.
17.7.	Kdybyste věděli, co znamená ,milosrdenství chci, a ne oběť‘, neodsuzovali byste nevinně.
18.7.	,Hle, sluŹebněk mŹj, kterěho jsem vyvolil, milovaně mŹj, kterěho si oblěbila duše mě. VloŹmě na něho svěho Ducha. A vyhlěsě soud něrodŹm.
19.7.	'Ty vřak, kterě vělědeř silou, v měrnosti souděř a něs vedeř se vřě řetnostě, neboť kdykoli chceř, měř moc vřdycky v ruce. Takověm jedněněm jsi pouěoval svŹj lid, Źe spravedlivě musě bŹt lidumilně. Svěm synŹm poskytujeř radostnou naději, Źe po hřěchu děvěř přělěŹitost k lětosti.
20.7.	Neboť tvě moc je zěklad spravedlnosti a to, Źes pěnem, ěině tě shověvavěm ke kaŹděmu. Vřdyt' silu ukazujeř jen tomu, kdo nevěřě v tvou svrchovanou moc, a trestěř vzdor těch, kdo ji znějě.
21.7.	Neboť kdo ěině vŹli měho Otce v nebesěch, to je mŹj bratr, mě sestra i matka.
22.7.	BoŹe, ty jsi mŹj BŹh, - snaŹně tě hleděm, - mě duše po tobě Źězně, prahne po tobě mě tělo – jak vyprahlě, Źěznivě, bezvodě země.
23.7.	Jě jsem vinně kmen, vy jste ratolesti. Kdo zŹstěvě ve mně a jě v něm, ten nese hojně ovoce; neboť beze mne nemŹžete ěinit nic.
24.7.	U koho bylo zaseto do trně, to je ten, kdo slyřě slovo, ale ěasně starosti a věběvost majetku slovo udusě, a zŹstěne bez Źrody.

25.7.	Poklad (víry) máme v nádobě hliněné. To proto, aby se ta nesmírná moc připisovala Bohu, a ne nám.
26.7.	Víme, že těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobrému,
27.7.	,Otevru v podobenstvích ústa svá, vyslovím, co je skryto od založení světa.'
28.7.	Syn člověka pošle své anděly, ti vyberou z jeho království každé pohoršení a každého, kdo se dopouští nepravosti,
29.7.	Moje sílo, o tobě chci žalmy zpívat. Bůh je přece hrad můj nedobytný, Bůh můj milosrdný.
30.7.	Je království nebeské jako síť, která se spustí do moře a zahrne všechno možné; když je plná, vytáhnou ji na břeh, sednou, a co je dobré, vybírají do nádob, co je špatné, vyhazují ven.
31.7.	Ale má modlitba spěje, Hospodine, k tobě, je čas přízně, Bože nejvyšší milosrdný, odpověz mi, věrný dárci spásy, vysvobď mě z bahna, ať se neutopím! Kéž jsem vysvobozen z rukou těch, kteří mě nenávidí, z hlubokých vod.

Svátky a slavnosti v červenci:

5.7. slavnost sv. Cyrila a Metoděje

22.7. svátek sv. Marie Magdalény

25.7. svátek sv. Jakuba apoštola

26.7. sv. Jáchym a Anna

SRPEN

1.8.	Kvůli mně však ať se nemusejí hanbit, kdo složili svou naději v tebe, Panovníku, Hospodine zástupů, ať kvůli mně se nemusejí stydět ti, kdo tě hledají, Bože Izraele!
2.8.	Nakloňte ucho své a pojed'te ke mně! Poslouchejte, a naplní vás nový život! Sjednám s vámi věčnou smlouvu na věrných slibech

	daných Davidovi." 2
3.8.	A já jsem přesvědčen: ani smrt, ani život, ani andělé, ani knížata, ani nic přítomného, ani nic budoucího, ani moci, ani výška, ani hloubka, a vůbec nic stvořeného nebude nás moci odloučit od Boží lásky v Kristu Ježíši, našem Pánu.
4.8.	Přinášeli mu všechny nemocné a prosili ho, aby se směli aspoň dotknout třásní jeho roucha. A kdo se dotkli, byli uzdraveni.
5.8.	On odpověděl: „Jsem poslán jen ke ztraceným ovcím z lidu izraelského.“ Ale ona přistoupila, klaněla se mu a řekla: „Pane, pomoz mi!“
6.8.	Když jsme vás poučovali o tom, jak mocný je náš Pán Ježíš Kristus a že zase přijde, nedrželi jsme se v té věci ně- jakých chytrácky vymyšlených bájí. My jsme přece na vlastní oči viděli jeho velebnost.
7.8.	Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však ztratí svůj život pro mne, nalezne jej.
8.8.	Amen, pravím vám, budete-li mít víru jako zrnko hořčice, řeknete této hoře: ‚Přejdi odtud tam‘, a přejde; a nic vám nebude nemožné.
9.8.	Petr vystoupil z lodi, vykročil na vodu a šel k Ježíšovi. Ale když viděl, jaký je vítr, přepadl ho strach, začal tonout a vykřikl: „Pane, zachraň mne!“
10.8.	Kdo mě chce sloužit, ať mě následuje, a kde jsem já, tam bude i můj služebník. Kdo mě slouží, dojde cti od Otce.

11.8.	V tu hodinu přišli učedníci k Ježíšovi s otázkou: „Kdo je vlastně největší v království nebeském?“
12.8.	Opět vám pravím, shodnou-li se dva z vás na zemi v prosbě o jakoukoli věc, můj nebeský Otec jim to učiní. Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.
13.8.	Tehdy přistoupil Petr k Ježíšovi a řekl mu: „Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když proti mně zhřeší? Snad až sedmkrát?“ Ježíš mu odpověděl: „Pravím ti, ne sedmkrát, ale až sedmdesátkrát sedmkrát.“
14.8.	A proto co Bůh spojil, člověk nerozlučuj!“
15.8.	Mocně zasáhl svým ramenem, rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně. Mocně sesadil z trůnu a ponížené povýšil, hladové nasýtil dobrými věcmi a bohaté propustil s prázdnou.
16.8.	Cizince, kteří lnou k Hospodinu, kteří mu slouží a milují jeho jméno, jsou jeho služebníky, všechny, kteří zachovávají sobotu bez znesvěcení a lpí na mé smlouvě, přivedu na svou svatou horu a dám jim radost ve svém domě modlitby. Jejich oběti a žertvy budou mi potěšením na oltáři; neboť můj dům bude domem modlitby pro všechny národy
17.8.	Ježíš mu odpověděl: „Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej, co ti patří, rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne.“ Když mladík uslyšel to slovo, smuten odešel, neboť měl mnoho majetku.
18.8.	Amen, pravím vám, že bohatý těžko vejde do království nebeského. Znovu vám říkám, snáze projde velbloud uchem

	jehly než bohatý do Božího království.
19.8.	„Lidský synu, prorokuj proti pastýřům Izraele. Prorokuj a řekni těm pastýřům: Toto praví Panovník Hospodin: Běda pastýřům Izraele, kteří pasou sami sebe. Což pastýři nemají pást ovce?“
20.8.	Smiluj se nade mnou, Bože, pro milosrdenství svoje, pro své velké slitování zahlad' moje nevěrnosti,
21.8.	„Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“ To je největší a první přikázání. Druhé je mu podobné: „Miluj svého bližního jako sám sebe.“
22.8.	Kdo je z vás největší, bude váš služebník. Kdo se povyšuje, bude ponížěn, a kdo se poníží, bude povýšen.
23.8.	A já ti pravím, že ty jsi Petr; a na této skále zbuduji svou církev a brány pekla ji nepřemohou.
24.8.	„Mistře,“ řekl mu Natanael, „ty jsi Syn Boží, ty jsi král Izraele.“
25.8.	Sám pak náš Pán Ježíš Kristus a Bůh náš Otec, který si nás zamiloval a ze své milosti nám dal věčné potěšení a dobrou naději, nechť povzbudí vaše srdce a dá vám sílu ke každému dobrému činu i slovu.
26.8.	Blaze každému, kdo se bojí Hospodina, kdo chodí po jeho cestách!
27.8.	Bděte tedy, protože nevíte, v který den váš Pán přijde.
28.8.	Kristus mě totiž neposlal křtít, ale zvěstovat evangelium, ovšem ne moudrostí slov, aby Kristův kříž nepozbyl smyslu. Protože

	svět svou moudrostí nepoznal Boha v jeho moudrém díle, zalíbilo se Bohu spasit ty, kdo věří, bláznovskou zvěstí.
29.8.	K tobě se utíkám, Hospodine, - nechť nejsem zahanben navěky! – Ve své spravedlnosti mě vyprost' a vysvobod', - nakloň ke mně svůj sluch a zachraň mě!
30.8.	Pro Boží milosrdenství vás, bratři, vybízím: Přinášejte sami sebe v oběť živou, svatou a Bohu milou!
31.8.	Dotazuji se na tvoji vůli celým srdcem, nedej, abych zbloudil od tvých přikázání.

Svátky a slavnosti v srpnu:

- 6.8. svátek Proměnění Páně
- 10.8. svátek sv. Vavřince
- 15.8. slavnost Nanebevzetí Panny Marie
- 22.8. Panna Maria Královna
- 24.8. svátek sv. Bartoloměje apoštola

*„Kdo má lásku
snaží se co možná nejméně
zarmucovat druhé,
protože láska je královským pláštěm,
který dokáže zakrývat chyby bratří
a nikdy nám nedovolí,
abychom se považovali
za lepší než ostatní.“*

sv. Jan Maria Vianney

FARNÍ KALENDÁŘ

Biblické hodiny se budou konat po domluvě s účastníky.

ČERVENEC

4. 7. /sobota/	16:00	Poutní mše sv. ke sv. Prokopovi v Zásadě
28. 6. – 7. 7.		P. Jan v Polsku
26. 7. /neděle/	11:00	Svatojakubská poutní mše sv. v Žel. Brodě <u>P. Zdeněk Maryška bude slavit 65. výročí kněžství</u> kázat bude P. Mgr. František Michael Schnitter O.Praem. Nebude ranní mše sv. v Žel. Brodě ani mše sv. v Loučkách

SRPEN

3. 8. – 8. 8.		Farní tábor na faře v Železném Brodě
10. 8. /pondělí/	18:00	Poutní mše sv. v kapli sv. Vavřince na Malé Skále
15. 8. /sobota/	9:00	Slavnost Nanebevzetí Panny Marie Mše sv. v Žel. Brodě
16. 8. /neděle/	10:00 6:30 18:00	Pouť do Bozkova Mše sv. v Bozkově Sraz pěších poutníků na Malém Náměstí v Železném Brodě, autobus nebude přistaven Mše sv. v Žel. Brodě Nebude ranní mše sv. Žel. Brodě ani v Loučkách
22. 8. /sobota/	16:00	Poutní mše sv. ke sv. Bartoloměji v Držkově

PRAVIDELNOSTI

Pravidelný pořad bohoslužeb

Železný Brod	kostel sv. Jakuba	úterý 18:00 středa 18:00 čtvrtek 18:00 pátek 18:00 neděle 8:30
Bzí	kostel Nejsvětější Trojice	sobota 18:00
Držkov	kostel sv. Bartoloměje	čtvrtek 16:00
Krásná	kostel sv. Josefa	neděle 16:00
Loučky	kostel sv. Antonína	neděle 11:00
Zásada	kaple sv. Prokopa	sobota 16:00

Své příspěvky či připomínky můžete předávat P. Janovi nebo Lence Pešatové nebo také posílat v elektronické podobě na adresu:

fz.jakub@seznam.cz,

a to vždy do předposlední neděle v měsíci.

Redakce si vyhrazuje právo krátit či upravovat příspěvky.

Zpravodaj pro svoji vnitřní potřebu vydává ŘK farnost Děkanství Železný Brod.

Římskokatolická farnost Děkanství Železný Brod

Fr. Balatky 132, 486 22 Železný Brod, tel: **603 555 570**,
P. Jan Jucha MS: **731 479 031**

čísla účtů v GE Money Bank:

Železný Brod: 500601574/0600

Bzí: 216475312/0600

Krásná: 216489925/0600

Držkov: 216490109/0600

Loučky: 216490336/0600

e-mail: farnost.zelezny.brod@dltm.cz, janjucha@email.cz

Spravujeme též farnosti: Bzí, Držkov, Loučky, Krásná

Misionáři Matky Boží z La Salette: P. Jan Jucha MS

Více o nás a o naší farnosti: www.farnostzeleznybrod.cz